

8. Alsőörs, Református templom

(Veszprém megye) Kö, Kú

A templom részbeni kutatására a millennium kapcsán történő újbóli helyreállítás adott lehetőséget. Az ásatás során előkerült a templom középkori szentélyének fal-kiszédesése, illetve a szentély D-i falának kőalapozása. (2000-ben a szentélyhez É-ra csatlakozó sekrestye került elő). A szentély végződése a K-i templomtérben elhelyezkedő karzatfeljáró miatt pontosan nem volt meghatározható. Mivel az É-i falkiszédesés feltárt vége és a jelenlegi templomvég között a távolság meglehetősen kicsi, nagy valószínűséggel felvethető, hogy a szentély egyenes záródású volt. (Ez azonban régészetileg nem igazolt!)

A falkutatás során bebizonyosodott, hogy a középkori falazaton lévő legelső festés átfut a befalazott középkori D-i kapun – annak befalazásában egy fülkét alakítottak ki –, de befut a jelenlegi boltozatot tartó templom Ny-i felében elhelyezkedő féloszlopok mögé.

A jelenlegi bejárat a 18. századi átalakításkor készült. A középkori D-i kapu teljes kőszerkezetét ekkor ide át-helyezték.

A padlástérben jól kivehető volt, hogy a jelenlegi párkányvonalnál alacsonyabb tetőszerkezete volt a templomnak, a torony barokk, korai architektúrája ehhez illeszkedik. Ugyanakkor a jelenlegi tetőszerkezet is kettéoszlik a középkori hajóvég vonalában. A tetőszerkezet korábban síkmennyezetes volt, ennek elfűrészt gerendái jól láthatók a tetőtérben.

A torony első karzatszintjén a középkorban maga a torony hasábjai a hajótérben helyezkedtek el. Erre utalnak a falelválások és jelenleg a toronybelső sarkainak támaszkodó falazat mögé befutó meszelésnyomok.

Mindez több periódusra utal. Egy középkorira, egy első kora újkori átépítésre, még alacsonyabb párkányvonallal – ami a középkori is lehetett –, de már barokk stílusú Ny-i oromzattal és a középkori szentély megőrzésével. Ezt követően megemelik valamilyen tetőszerkezetet – magasabb párkányszint. Majd a következő periódusban kialakítják a jelenlegi csarnoktemplomot, át-helyezik a D-i kaput, és a templom tetőszerkezetét megtartva azt K felé megtoldják – a templom még mindig síkmennyezetes. Majd végül kialakítják a jelenlegi boltozott hajóteret.

A torony tömege a középkorban feltehetően megjelent a belső térben. Maga a karzat tehát nem három ívként jelent meg ezek szerint. Legalábbis az eddigi kutatás nem talált erre utaló nyomot.

A szószék mostani nehézkes tömege 19. századi, a kutatás során előkerült egy faragott fejezet, ami a korábbi szószék szerkezetéhez tartozhatott.

A templom oldalán található középkori festést restaurálták.

KOPPÁNY ANDRÁS

9. Alsótold határa

(Nógrád megye) Ő

2001. március 13. és 18. között a Nógrád Megyei Múzeumok Igazgatósága felkérésére bejártuk a Zagyva-Cserhát-völgyi gázvezeték nyomvonalát.

Alsótold É-i határánál, az Alsótold és Felsőtold közötti út Ny-i oldalán, az út és a Zsunyi patak között a szántott földben kevés kerámia és vastárgy került elő. A lelőhely (15. sz.) a patak és az út közötti csatornától D-re, a falu utolsó házától É-ra fekszik.

Munkatársak: Majcher Tamás, Paszternák István régészek, Balogh András pécsi, Nagy Andrea, Pesti Krisztina budapesti egyetemi hallgatók, valamint Nagy Imre, Semperger Zoltán, Nyikus Diána. A leletek a Kubinyi Ferenc Múzeumba kerültek.

VADAY ANDREA

10. Alsóvadász határa

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) U, R, B, LT, Kö, Kk

2001 őszén szisztematikus terepbejárást kezdtünk a Vadász-patak völgyében, melynek célja a patak völgyében található régészeti lelőhelyek feltérképezése, különös tekintettel a paleolitikum és neolitikum időszakára. Ez évben a Vadász-patak Hernádba ömlésétől Alsóvadász község É-i határáig jutottunk. A terepbejárást során a regisztrált régészeti lelőhelyeken felül 9, eddig nem ismert lelőhelyet találtunk a patak völgyében, további kettőt pedig a Hernád jobb partja közelében.

Alsóvadász Bonta nevű határrészében középső neolitikus, bronzkori, kelta kori és késő középkori településekre utaló szórványos felszíni nyomokat találtunk a Vadász-patak menti dombvonulat egy kiszögellő teraszán.

A település déli határában egy dombnyúlványon középső neolitikus és bronzkori település elszórt, de nagyobb mennyiségű kerámiát szolgáltató felszíni nyomait regisztráltuk.

A Vendéges nevű határrészben, a patak menti dombháton, változó sűrűségben középső neolitikus, rézkori, bronzkori és középkori településekre utaló felszíni nyomokra bukkantunk.

LENGYEL GYÖRGY – CSENGERI PIROSKA

11. Alsózsolca, Bakmányos

(Borsod-Abaúj-Zemplén megye) Kö

Az Abaúj megyéhez tartozó Kemely falu neve Alsózsolca határában helynévként maradt ránk. 1982-ben Abaúj megye elpusztult településeinek kutatása során terepbejárást végeztem a területen, ekkor azonban az egykori falu nagy részét erdő borította. 1997-ben, a miskolci Herman Ottó Múzeum munkatársaival, Pusztai Tamással és a Borsod Megyei Levéltár kutatójával Bodnár Tamással közösen végzett terepbejárástunk alkalmával konstatáltuk, hogy az erdőterület visszaso-

rult, és a középkori Kemely falu nagy részén szántó-földi művelést folytatnak. A szántásban cseréptöredékeket, állatcsontokat, megbolygatott kemencemaradványokat, illetőleg házhelyekre utaló erősen paticsos, fekete foltokat észleltünk. A szántott terület és az erdő határán embercsontokat, nagyobb köveket, és habarcsmaradványokat is találtunk. Mindez arra engedett következtetni, hogy ezen a részen állhatott a falu temploma, amelyet már a 14. század elején a pápai tizedjegyzék is említett.

2001-ben az alsózsolcai önkormányzat anyagi támogatásával szondázó jellegű feltárást végeztünk a területen. Ennek során egy templomrészletet, valamint a körülötte elhelyezkedő temető 26 sírját tártuk fel. A temetőből pártamaradványok, övmerevítő, övveret, kapocs, valamint egy I. Mátyás denár (CNH II. 232.) került elő. Egy gyermeksírban bronzveretekkel díszített bőrvet, valamint egy bronz díszgombot találtunk. A templom omladékai közül több, másodlagos helyzetben lévő faragott kő is előkerült.

WOLF MÁRIA

12. Andornaktálya, Zúgó-dűlő

(Heves megye) Pa

2001. augusztus 22-én Saléti Györgynek, a Bükki Nemzeti Park Igazgatósága munkatársának bejelentésére Fodor László, az egri Dobó István Vármúzeum régész muzeológusa közreműködésével a Miskolci Egyetem Ős-és Ókortörténeti Tanszéke régészeti terepbejárást végzett az őskori lelőhelyen.

Hozzávetőleg 200×200 m-es területen közel félezer paleolit szisztematikus gyűjtését végeztük el. Az előkerült őskori leletanyag az Aurignacien régészeti kultúrával mutat nagyfokú egyezést. Az eddigi leletanyag alapján nem kizárt, hogy itt az Istállóskői-barlang Aurignacien I. kultúrájának szabad ég alatti lelőhelyéről van szó.

RINGER ÁRPÁD

13. Aranyosgadány határa

(Baranya megye) R, Ró?

Az M6-56 gyorsforgalmi út tervezett nyomvonalának Baranya megyei szakaszán két részletben, 2001. április 10.–május 11. és október 8–18. között végeztünk terepbejárást. A területet a nyomvonalon 100-100 méteres sávban jártuk be, illetve adott esetben a lelőhely teljes kiterjedését meghatároztuk. A kijelölt terület 77,9%-át sikerült bejárni, a többi rész erdő, mocsár, gyeppel járhatatlan volt.

A Bereki-dűlőben a Pécsi-víz mentén két, szórvány és bizonytalan korú (római?) cserepekkel jelzett lelőhelyet (51–52. lh.), a nyomvonal 1154. pontjától K-re 50 m-re pedig nagy kiterjedésű őskori (Baden) telepet regisztráltunk, aminek jelentős része a szomszédos Pelérd területére esik (53–54. lh.).

A leletek a Janus Pannonius Múzeum gyűjteményébe kerültek.

KÁRPÁTI GÁBOR

14. Bajna, Sándor-Metternich kastély

(Komárom-Esztergom megye) Kk

A kastélyegyüttes több éve folyó régészeti feltárása során a 2001. évben elsősorban a főépület D-i és Ny-i homlokzata előtt, a nagy udvarban, a „C” épület folyosóin és csekély mértékben a főépületben folyt kutatás. Arra kerestük a választ, hogy a már ismert 15–16. századi Bajnai Both nemesi család főépület alatt húzódó kúriájához csatlakoztak-e más épületek (főleg K, Ny és D felé). Ugyanakkor hitelesíteni szeretnénk volna D. Mezey Alice korábban a falkutatáshoz kapcsolódó feltárásait, melyek alkalmával a D-i homlokzat előtt és a „C” épület folyosóján téglalburkolatos felületeket, a nagy udvar D-i részében pedig falakat talált.

Ebben az évben nagyobb részt a klasszicista kiépítéssel elpusztított korábbi barokk építkezés eddig ismeretlen részleteit tártuk fel. A főépület D-i homlokzata előtt és annak folytatásában, a „C” épület D-i folyosóján a 15–16. századi nemesi kúriához tartozó épületet, épületrészt nem találtunk, ugyanakkor feltártunk egy betömedékelt barokk pincét, folyosójának meszelt falait, téglalburkolatát, Ny-ról nyíló lejáratait. Hasonlóan negatív eredményre jutottunk a nagy udvarban és a tőle D-re lévő „C” épület É-i folyosóján. A nagy udvarban a sárga löszös altalaj igen magasán jelentkezett. A DK-i sarokban egy kőből falazott barokk vermet tártunk fel, a folyosón pedig rossz megtartású, szintén barokk, É-D irányú falmaradványt azonosítottunk.

A Ny-i homlokzat két vége elé húzott árkokban nagyobb részt szintén újkori falakra és az ÉNy-i sarokban pincére leltünk. A pince boltozatának egy szakaszára már a korábbi kutatásaink alkalmával rábukkantunk, de kiterjedését és pontos helyzetét akkor még nem tudtuk azonosítani. A kastélyegyüttes főépületén kívül eddig egyetlen helyen, a DNY-i sarok előtt tártunk fel a nemesi kúria második periódusához tartozó részleteket. A Ny-i falra merőlegesen csatlakozó K–Ny irányú kiszedett falvonalát ill. falsarkát, és pusztulási – erősen égett, faszemes – rétegét találtuk meg. Sajnos a későbbi építkezésekkel a további szakaszt megsemmisítették.

A főépületen belül, az É-i szobasor ÉNy-i sarokszobájában egy cölöpsor maradványát bontottuk ki, mely határozottan a késő középkori épülethez tartozott. A kúriaépület rövidebbik, É-i végének Ny-i szakaszában, a falra merőlegesen állt a cölöpsor, mely később leégett. A közvetlenül felette lévő kevert rétegből egy egyelőre pontosan még meg nem határozott ezüstpénz került a felszínre.

A feltárás leletanyagából a kevés késő középkori (15–16. századi) kerámiát (szürke mázatlan kályhaszemtöredékeket, szürke vastag peremű bepecsételt tárolóedénydarabjait) kell megemlíteni. Kis mennyiségben állatcsont és fém is felszínre került.